

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

1. juuni 2017¹

Dumping — Hiinast pärit viinhappe import — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine —
Osaline vahepealne läbivaatamine — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus —
Kulutused tähtsamatele sisenditele, mis peegeldavad suures osas turuväärtusi —
Asjaolude muutumine — Põhjendamiskohustus — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja
staatuse kohta otsuse vastuvõtmise tähtaeg — Kaitseõigused — Määruse (EÜ) nr 1225/2009
artikli 20 lõige 2

Kohtuasjas T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, asukoht Changzhou (Hiina), esindajad: advokaadid
E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma ja J. Cornelis,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Boelaert, keda abistasid advokaat G. Berrisch ja *barrister*
N. Chesaites, hiljem advokaat G. Berrisch ja *solicitor* B. Byrne ning lõpuks advokaat N. Tuominen,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: M. França ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem M. França ja J.-F. Brakeland,

ja

Distillerie Bonollo SpA, asukoht Formigine (Itaalia),

Industria Chimica Valenzana SpA, asukoht Borgoricco (Itaalia),

Distillerie Mazzari SpA, asukoht Sant'Agata sul Santerno (Itaalia),

Cavero Distillerie Srl, asukoht Faenza (Itaalia),

ja

Comercial Química Sarasa, SL, asukoht Madrid (Hispaania), esindaja: *solicitor* R. MacLean,

menetlusse astujad,

¹ — * Kohtumenetluse keel: inglise.

mille ese ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 182, lk 1), hagejale kohaldatavas osas,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president A. M. Collins (ettekandja), kohtunikud M. Kancheva ja R. Barents,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 15. detsembri 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Viinhapet kasutatakse veinis, jookides ja toidulisandites, aeglustina kipskrohvisegus ja paljudes teistes toodetes. Euroopa Liidus ja Argentinast toodetakse L(+)-viinhapet veinivalmistamise kõrvalsaadustest, mida nimetatakse veinisettteks ning mis muudetakse kaltsiumtartraadiks ja seejärel viinhappeks. Hiina Rahvabariigis toodetakse L(+)-viinhapet ja DL-viinhapet benseenist, mis muudetakse maleanhüdriidiks, seejärel malehappeks ja lõpuks viinhappeks. Sünteetiliselt toodetud viinhappel on samad füüsikalised ja keemilised põhiomadused ning sama põhikasutusotstarve kui veinivalmistamise kõrvalsaadustest toodetud viinhape. Kohtuistungil Üldkohtu esitatud küsimusele vastates kinnitasid pooled, et DL-viinhapet toodetakse üksnes Hiinas.
- 2 Euroopa Komisjon sai 24. septembril 2004 kaebuse dumpingu kohta viinhappe sektoris, mille esitasid mitu Euroopa tootjad, sealhulgas Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 Komisjon avaldas 30. oktoobril 2004 Euroopa Liidu Teatajas Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise teadaande (ELT 2004, C 267, lk 4).
- 4 Komisjon võttis 27. juulil 2005 vastu määruse (EÜ) nr 1259/2005, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatava Hiina Rahvabariigist pärineva viinhappe impordi suhtes (ELT 2005, L 200, lk 73).
- 5 23. jaanuaril 2006 võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 130/2006, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 23, lk 1).
- 6 Pärast seda, kui 4. augustil 2010 avaldati teade teatavate dumpinguvastaste meetmete eelseisva aegumise kohta (ELT 2010, C 211, lk 11), sai komisjon 27. oktoobril 2010 taotluse algatada kõnealuste meetmete aegumise läbivaatamine, mille esitasid Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari ja Industria Chimica Valenzana.

- 7 Komisjon avaldas 26. jaanuaril 2011 Euroopa Liidu Teatajas algatamisteate Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise ja meetmete läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2011, C 24, lk 14) vastavalt nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51; edaspidi „algmäärus“) artikli 11 lõikele 2.
- 8 Eespool punktis 6 viidatud viis äriühingut esitasid 9. juunil 2011 osalise vahepealse läbivaatamise algatamise taotluse kahe eksportiva tootja, sealhulgas Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd suhtes vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3.
- 9 Komisjon avaldas 29. juulil 2011 vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 teate Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete osalise vahepealse läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2011, C 223, lk 16).
- 10 Komisjon saatis 1. augustil 2011 hagejale küsimustiku ja turumajandusliku kohtlemise taotlusvormi. Hageja saatis oma taotluse komisjonile 26. augustil 2011 ja nõuetekohaselt täidetud küsimustiku 1. septembril 2011.
- 11 Komisjon esitas 3. oktoobril 2011 hagejale informatsiooninõude. Eeskätt palus ta tal esitada tõendid selle kohta, et tooraine hind kajastab turuväärtust, kuna asjaomane tooraine oli nafta ehk maailmaturul turustatav toode.
- 12 Hageja vastas 17. oktoobril 2011 komisjoni informatsiooninõudele, täpsustades et benseeni, mida ta kasutab, saadakse koksist, mitte naftast, ning esitas joonise, mis näitas tema koksist toodetud benseeni ostuhindu, ja joonise, mis näitas koksist toodetud benseeni hinda Hiina Rahvavabariigi põhjaosas. Ta lisas, et tema benseeni ostuhind kajastas turuväärtust Hiinas.
- 13 Komisjon tegi 14. ja 15. novembril 2011 kontrollkäigu hageja tegevuskohta.
- 14 Komisjon saatis 1. veebruaril 2012 hagejale teate turumajandusliku kohtlemise taotluse kohta, tehes talle teatavaks selle taotluse rahuldamata jätmise ning olulised faktid ja kaalutlused, millele rahuldamata jätmine tugines. Eeskätt märgiti teates, et hageja sõnul toodeti benseeni, mida ta kasutab, koksist, mitte naftast. Lisaks oli teates märgitud, et benseen moodustab valdava osa tooraine hinnast, kusjuures tooraine moodustab omakorda pool viinhappe tootmishinnast. Teate kohaselt oli benseeni hinna igasugusel moonutamisel järelikult oluline mõju viinhappe tootmishinnale Hiina Rahvavabariigis. Lõpuks oli teates märgitud, et benseeni hind Hiina Rahvavabariigis oli 19%–51% madalam kui Euroopas ja Ühendriikides.
- 15 Hageja saatis 13. veebruaril 2012 komisjonile oma tähelepanekud eespool punktis 14 viidatud teate kohta, väites eelkõige, et benseeni ekspordi suhtes kohaldatud 40% tollimaks asendati ajutise tollimaksuga 0%. Peale selle rõhutas hageja asjaolu, et benseen, mida ta kasutas, toodeti koksist, ning et järelikult benseeni hinna võrdlus, mille oli teinud komisjon, oli ebaõige, kuna Euroopas ja Ameerika Ühendriikides toodetakse benseeni naftast.
- 16 Komisjon edastas hagejale 11. aprillil 2012 lõpliku avalikustamise dokumendi, mis sisaldas olulisi fakte ja kaalutlusi, mille alusel kavatsesi soovitada kehtivate dumpinguvastaste meetmete muutmist vastavalt algmääruse artiklile 20, ning dokumendi, mis sisaldas üksikasju hageja dumpingumarginaali arvutamise kohta. Eeskätt oli avalikustamise dokumendis märgitud, et benseeni ekspordi suhtes kohaldatud 40% tollimaks asendati ajutise tollimaksuga 0%. Dokumendis jõuti siiski järeldusele, et hageja ei olnud osanud põhjendada benseeni madalat hinda Hiina turul. Sellega seoses märgiti lõplikus avalikustamise dokumendis, et Hiina Rahvavabariigi ja teiste turumajanduslike riikide võrdlusel esines benseeni hinnaerinevus, mis jäi vahemikku 19%–51%, ning benseeni ekspordi suhtes kohaldatava 17% käibemaksu tagastamise puudumine.

- 17 Nõukogu võttis 16. aprillil 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõik 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 110, lk 3).
- 18 Hageja saatis 25. aprillil 2012 komisjonile oma tähelepanekud lõpliku avalikustamise dokumendi kohta, paludes eelkõige anda talle täiendavat informatsiooni normaalväärtuse arvutamise meetodi kohta. Samal päeval saatis ta lisaks hinnakohustuse ettepaneku, mille eesmärk oli dumpingu kõrvaldamine algmääruse artikli 8 kohaselt.
- 19 Osalise vahepealse läbivaatamise menetluse tulemusel, mis oli algatatud hageja ja ühe teise eksportiva tootja suhtes, võttis nõukogu 26. juunil 2012 vastu rakendusmääruse (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012 (ELT 2012, L 182, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus“).
- 20 Sisuliselt keeldutakse vaidlustatud määrusega hagejale turumajanduslikku kohtlemist võimaldamast ning pärast võrdlusriigi koostööd tegevalt tootjalt saadud informatsiooni põhjal normaalväärtuse arvutamist suurendatakse dumpinguvastast tollimaksu, mida kohaldatakse hageja toodetud toodetele, 10,1%-lt 13,1%-ni. Lisaks sellele ei võetud vaidlustatud määrusega vastu hageja pakutud hinnakohustust.

Menetlus ja poolte nõuded

- 21 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. oktoobril 2012.
- 22 Üldkohtu kantseleisse 4. ja 31. jaanuaril 2013 saabunud dokumentidega esitasid esiteks Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari ja Industria Chimica Valenzana (edaspidi „menetlusse astujad äriühingud“) ning teiseks komisjon avalduse astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.
- 23 Esimese koja president rahuldab 12. märtsi 2013. aasta määrusega komisjoni menetlusse astumise avalduse, täpsustades, et kuna tema menetlusse astumise avaldus esitati pärast Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikes 6 ette nähtud tähtaja möödumist, siis lubati tal temale saadetud kohtuistungil ettekande põhjal esitada oma seisukohad suulises menetluses.
- 24 Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõikele 5, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd kaheksanda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.
- 25 Üldkohtu kaheksanda koja esimees rahuldab 18. mai 2015. aasta määrusega menetlusse astujate äriühingute menetlusse astumise avalduse.
- 26 Menetlusse astujad äriühingud esitasid oma menetlusse astuja seisukohad 4. augustil 2015. Pooled esitasid oma seisukohad nende menetlusse astuja seisukohtade kohta selleks määratud tähtaja jooksul.
- 27 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus teda puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 28 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

29 Menetlusse astujad äriühingud paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;

— mõista nende kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

30 Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, millest esimene tugineb algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande rikkumisele, teine algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumisele, kolmas põhjendamiskohustuse rikkumisele, neljas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teise lõigu rikkumisele ning viies algmääruse artikli 20 lõike 2 ja kaitseõiguste rikkumisele.

Esimene väide, et on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimesest taanet

Poolte argumendid

31 Hageja väidab, et vaidlustatud määrusega on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimest taanet, kuna selles on järeldatud, et tema suhtes ei kehtinud turumajanduslikud tingimused. Hageja väidab, et ta esitas piisavad tõendid selle kohta, et tema äriotsused tehti vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad suures osas turuväärtusi. Ta tõendas eeskätt, et tema ostuotsused toorainete kohta tehti ilma vähimagi riigi sekkumiseta koguse või hinna suhtes. Ta lisas, et vastavalt vaidlustatud määrusele täitis ta algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises kuni viiendas taandes ette nähtud tingimused.

32 Vaidlustatud määruse põhjendusest 18 ilmneb, et nõukogu tugines keeldumisel asjaolule, et teatud toorainete, eelkõige benseeni ja maleanhüdriidi hind oli moonutatud.

33 Hageja täpsustab kõigepealt, et ta ei osta maleanhüdriidi, vaid toodab seda ise koksist toodetud benseenist. Järelikult ei ole tuvastatud moonutused selle tooraine hinnas asjakohased.

34 Mis puudutab benseeni hinda, siis ta märgib, et nõukogu tugines oma järelduses kolmele argumendile: Hiina siseturu hinnas ja turumajanduslike riikide hinnas esines erinevus, mis jäi vahemikku 19–51%, mida ei selgitatud; benseeni eksporditariif oli 40%, ja benseeni ekspordi suhtes kohaldatava 17% käibemaksu tagastamist ei toimunud.

35 Esiteks märgib hageja, et nõukogu ei võtnud arvesse, et hinnaerinevus, mis jäi vahemikku 19–51%, oli põhjustatud asjaolust, et sellise kivisöe hind, mis on koksist benseeni tootmiseks kasutatud tooraine, oli madalam selle nafta hinnast, mida toorainena kasutatakse Euroopas ja Ühendriikides, nagu ta haldusmenetluses väitis. Vaidlustatud määruses oli ekslikult eeldatud, et benseeni tooraine, mida hageja ostis, oli nafta, nagu ilmneb eeskätt komisjoni 3. oktoobri 2011. aasta selgituste saamise nõudest.

36 Pealegi väidab hageja repliigis, et nõukogu argument, mille kohaselt oleks hinna-arbitraaž pidanud hinnaerinevuse kõrvaldama, esitati esimesest korda kostja vastuses ning see ei sisaldu vaidlustatud määruses ega uurimise dokumentides.

- 37 Teiseks toob hageja esile, et vaidlustatud määruses on ekslikult märgitud, et benseeni imporditariif on 40%, samas kui tegemist on ekspordile kohaldatava tariifiga. Igal juhul ta tõendas, et väidetav eksporditollimaks ei ole läbivaatamise uurimisperioodil kehtiv, kuna samal ajal oli jõus ajutine tariif 0%, nagu on vaidlustatud määruses endas tunnistatud.
- 38 Kolmandaks väidab hageja, et benseeni ekspordi suhtes kohaldatava 17% käibemaksu tagastamata jätmine ei ole riigi märkimisväärne sekkumine algmääruse tähenduses. Vastavalt kohtupraktikale on algmäärusega nõutud, et riigi sekkumine oleks märkimisväärne, tegelik ja otsene. Algmäärusega on võimaldatud seega teatud ulatuses riigi sekkumine. Ta lisab, et käesolevas asjas ei olnud need tingimused täidetud, kuna ta oli vaba ostma erinevatelt tarnijatelt imporditud benseeni kokkulepitud hindade eest, ilma et riik oleks sekkunud. Igal juhul võiks benseeni ekspordi suhtes kohaldatava käibemaksu tagastamata jätmine põhjendada normaalväärtuse kohandamist, nagu seda tehti esialgse uurimise ajal ning teistes dumpinguvastastes menetlustes, selle asemel et keelduda turumajanduslikust kohtlemisest.
- 39 Repliigis märgib hageja, et 1. veebruari 2012. aasta teates turumajandusliku kohtlemise taotluse kohta tõi komisjon esile, et hageja ei vasta asjaomasele kriteeriumile, kuna benseeniturul esineb „riigi märkimisväärne sekkumine“. Järelikult tuginesid komisjon ja nõukogu (edaspidi koos „institutsioonid“) algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande esimesele lauseosale, mitte selle sätte teises lauseosas kehtestatud kriteeriumile. Järelikult on nõukogu viidatud kohtupraktika selles küsimuses asjakohatu.
- 40 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 41 Kõigepealt tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt määratakse erandina sama artikli lõigetest 1–6 mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus üldjuhul kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel. Sätte eesmärk on seega vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvessevõtmist, kuna seal ei ole need parameetrid turujõudude tavapärane tagajärg (vt kohtuotsus, 19.7.2012, nõukogu vs. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 66).
- 42 Siiski määratakse selle artikli lõike 7 punkti b kohaselt mitteturumajanduslikest riikidest, mis on Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmed, sealhulgas Hiina Rahvavabariigist pärinevat impordi käsitlevates dumpinguvastastes uurimistes normaalväärtus kooskõlas algmääruse artikli 2 lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uuritava tootja põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt sama lõike 7 punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et nimetatud tootja või tootjate puhul toimub samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes.
- 43 Lisaks tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b sätestatud toote normaalväärtuse määramise viis on erand artikli 2 lõike 7 punktis a samal eesmärgil kehtestatud erimeetodist, mida põhimõtteliselt kohaldatakse mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi korral. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb iga kõrvalekallet või erandit üldreeglist tõlgendada kitsalt (kohtuotsused, 28.10.2004, Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, T-35/01, EU:T:2004:317, punkt 50, ja 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery vs. nõukogu, T-170/09, ei avaldata, EU:T:2012:531, punkt 76).
- 44 Iga tootja, kes soovib, et neid norme talle kohaldataks, peab sama artikli lõike 7 punkti c kohaselt esitama piisavat tõendusmaterjali, nagu viimasena nimetatud sättes mainitud, et ta tegutseb turumajanduse tingimustes.

- 45 Sellega seoses tuleb rõhutada, et tõendamiskoormis lasub eksportival tootjal, kes soovib turumajandusliku kohtlemise võimaldamist (kohtuotsus, 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 83). Nõukogu ja komisjon peavad hindama, kas asjaomase eksportiva tootja esitatud tõendid on piisavad tõendamaks, et on täidetud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c esitatud kriteeriumid talle turumajandusliku kohtlemise võimaldamiseks.
- 46 Tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu institutsioonidel ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab niisiis piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63, ja 11.9.2014, Gem-Year Industrial ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu, C-602/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:2203, punkt 48).
- 47 Vaidlust ei ole selles, et käesolevas asjas jäeti hagejale turumajanduslik kohtlemine võimaldamata üksnes seetõttu, et ta ei olnud tõendanud, et ta vastab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses taandes esitatud kriteeriumile, kusjuures komisjon luges teised kriteeriumid täidetuks.
- 48 Artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande kohaselt peab tootja esitama piisavad tõendid, et näidata, et otsused hindade, kulude ja sisendite, sealhulgas näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta tehakse vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad suures osas turuväärtusi.
- 49 See säte kehtestab niisiis esiteks kahekordse tingimuse seoses tootja teatud kaubandusotsustega ning teiseks ühe tingimuse seoses tähtsamatele sisenditele tehtud kulutustega (kohtuotsus, 19.7.2012, nõukogu *vs.* Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 73). Nendest tingimustest esimese eesmärk on kontrollida, kas asjaomaste eksportivate tootjate asjakohaseid otsuseid mõjutavad pelgalt ärilised kaalutlused, mis on omased turumajanduse tingimustes tegutsevale ettevõtjale, või neid moonutavad riigi juhitud majandusele omased kaalutlused (kohtuotsus, 17.6.2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group *vs.* nõukogu, T-498/04, EU:T:2009:205, punkt 88). Mis puudutab tingimust, et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad suures osas turuväärtusi, siis kohtupraktikas on välja kujunenud, et seda tingimust tuleb mõista nii, et see viitab turule, kus hindade kindlaksmääramist ei moonuta riigi sekkumine (vt selle kohta kohtuotsused, 11.9.2014, Gem-Year Industrial ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu, C-602/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:2203, punkt 52; 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery *vs.* nõukogu, T-170/09, ei avaldata, EU:T:2012:531, punktid 74 ja 77, ning 10.10.2012, Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu, T-172/09, ei avaldata, EU:T:2012:532, punktid 119 ja 120).
- 50 Nagu väidab hageja ja nõukogu sellele vastu ei vaidle, puudutab käesolevas asjas maleanhüdriidi hinnaga seotud järeldus üksnes osalise vahepealse läbivaatamise menetlusega hõlmatud teist eksportivat tootjat, mitte hagejat. Järelikult tuleb märkida, et hagejale turumajandusliku kohtlemise võimaldamisest keeldumine ei põhine sel kaalutlusel.
- 51 Vaidlustatud määruse põhjendusest 18 selgub, et hageja puhul keelduti turumajandusliku kohtlemise kohaldamisest lähtuvalt tõendusmaterjalist, et tooraine (benseeni) hind oli moonutatud. Selles küsimuses on vaidlustatud määruuses esiteks märgitud, et Hiina Rahvavabariigi omamaiste hindade võrdlusest (kasutades allikana ühe koostööd tegeva tootja ostuhindu) muude turumajanduslike riikide hindadega selgus, et uurimisperioodil esines hinnaerinevus, mis jäi vahemikku 19–51%. Teiseks on vaidlustatud määruuses esile toodud, et Hiina kohaldab benseeni suhtes 40% suurust imporditariifi (mis

küll läbivaatamisega seotud uurimisperioodil tegelikult veel ei kehtinud). Tuleb siiski märkida, et viide imporditariifile on kirjaviga, mida möönavad ka pooled, mis sattus esimest korda haldustoimikus sisalduvatesse dokumentidesse, täpsemalt lõpliku avalikustamise dokumenti, ning mida hageja pealegi kordas oma märkustes selle 25. aprilli 2012. aasta dokumendi kohta. Kolmandaks on vaidlustatud määruses tõdetud, et Hiina ei tagasta benseeni ekspordi suhtes kohaldatavat 17% käibemaksu.

- 52 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu nõukogu ise väidab, võttis ta vaidlustatud määruses keeldumise aluseks tingimuse, mis on seotud kulutustega tähtsamatele sisenditele, mis on ette nähtud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande viimases lauseosas, mitte selle tingimuse, mis on seotud äriühingute otsustega, mis on ette nähtud selle sätte esimeses lauseosas. See tuleneb vaidlustatud määruse tõlgendamisest selle kontekstis, arvestades turumajandliku kohtlemise kohaldamisest keeldumiseks kindlaks tehtud asjaolude olemust, algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande ülesehitust ja haldustoimiku kõiki dokumente. Isegi kui turumajandusliku kohtlemise taotlusega seotud teade viitab riigi märkimisväärsele sekkumisele, siis on teates lisatud, et benseeni hind ei kajasta suures osas turuväärtusi. Komisjoni lõplik avalikustamise dokumendis tõdeti pealegi, et tooraine, eelkõige benseeni ostuhind on moonutatud.
- 53 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et vaidlustatud määruses ei ole tehtud mitte järeldust, et riik sekkus märkimisväärselt hageja otsustesse sisendite kohta algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande esimese lauseosa tähenduses, vaid et kulutused tähtsamatele sisenditele ei väljenda suures osas turuväärtusi, kuna turgu on moonutatud sama artikli teise lauseosa tähenduses.
- 54 Järelikult tuleb hageja argumendid ning nende argumentide põhjenduseks viidatud kohtupraktika, mille eesmärk oli tõendada, et tema kaubandusotsused toorainete ostmise kohta võeti vastu ilma märkimisväärse, tegeliku ja otsese sekkumiseta, edutuse tõttu tagasi lükata.
- 55 Mis puudutab vaidlustatud määruse põhjenduses 18 esitatud asjaolusid selle tingimuse hindamisel, mis puudutab sisendite hinda, see tähendab seda, millist tingimust tegelikult kohaldata, siis esiteks tuleb asuda seisukohale, et põhjenduse puudumisel kujutab asjaolu, et esineb tooraine ehk benseeni hinnaerinevus, mis jääb vahemiku 19%–51%, endast olulist viidet sellele, et see tingimus ei ole täidetud.
- 56 Hageja selgitab seda hinnaerinevust asjaoluga, et koksist toodetud benseen on odavam kui naftast toodetud benseen. Ta lisab, et vaidlustatud määruses seda põhjendust ei arvestatud.
- 57 Sellega seoses tuleb märkida, et 1. veebruari 2012. aasta teates turumajandusliku kohtlemise taotluse kohta on sõnaselgelt märgitud, et institutsioonid võtsid seda argumenti arvesse. Selles kontekstis on vaidlustatud määruse põhjenduses 20 väidetud, et hageja ei osanud põhjendada benseeni madalat hinda Hiina Rahvavabariigi turul võrreldes hindadega teistes turumajanduslikes riikides. Kui vaidlustatud määrust selles kontekstis käsitleda, siis seda tuleb tõlgendada nii, et selles on järeldatud, et hageja esitatud faktiline asjaolu ei ole piisav asjaomase hinnaerinevuse selgitamiseks.
- 58 Nõukogu, keda toetasid menetlusse astujad äriühingud, lisas käesoleva hagi raames, et benseen on homogeenne alustoodet, et naftast ja koksist toodetud benseen ei ole erineva kvaliteediga, mis oleks hinnaerinevust põhjendanud, ning et moonutamata turul oleks hinna-arbitraaž pidanud viima selleni, et Hiina Rahvavabariigi ja teiste turumajanduslike riikide hinnad ühtlustuksid. Vastupidi sellele, mida hageja väidab, ei ole mingit põhjust lükata hilinenult esitamise tõttu tagasi argumenti, mis puudutab hinna-arbitraaži, kuna seda oli kaudselt mõista põhjenduskäigus, mis esitati vaidlustatud määruses, mis tugineb hinnaerinevusele erinevates maailma piirkondades, mida hageja ei ole põhjendanud.
- 59 Tuleb meenutada, et nagu sellele on viidatud eespool punktides 44 ja 45, on tõendamiskoormis eksportival tootjal, kes soovib turumajandusliku kohtlemise võimaldamist. Järelikult peab hageja veenvalt tõendama, et naftast toodetud benseen ning koksist toodetud benseen on erinevate tunnuste ja omadustega, mis põhjendavad seda hinnaerinevust, või esineb teisi põhjuseid, mis põhjendavad

hinnaerinevust regiooniti. Tuleb aga tõdeda, et hageja piirdus sellega, et ta tõi esile benseeni tootmiseks kasutatava tooraine erinevuse, kusjuures benseen on põhiline, mille omadused ei erine vastavalt toorainele, mida selle tootmiseks kasutatakse, ilma et ta oleks esitanud põhjendusi ja tõendeid, mida nõutakse selle tõendamiseks, et talle võib turumajanduslikku kohtlemist võimaldada.

- 60 Järelikult tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis puudutavad benseeni hinnaerinevust, mis on vaidlustatud määrusega kindlaks tehtud.
- 61 Teiseks, mis puudutab eksporditollimaksu, siis piisab, kui märkida, et vaidlustatud määruses on tuvastatud, et 40% suuruse tariifi kohaldamine on ajutiselt peatatud. Järelikult eraldi küsimusest, kas ajutiselt peatatud tariifi olemasolu on asjaolu, millel võib iseenesest olla pärssiv mõju ekspordile, nagu väidavad menetlusse astujad äriühingud, tuleb märkida, et vaidlustatud määruses ei tuginetud sellele asjaolule just seetõttu, et tariifi kohaldamine oli peatatud.
- 62 Kolmandaks ja ilma, et oleks rikutud õigusnormi, võidi vaidlustatud määruses asuda seisukohale, et benseeni ekspordilt 17% käibemaksu tagastamata jätmine oli asjaolu, mis võis moonutada benseeni hinda Hiina Rahvavabariigis. Nimelt on selge, et riigi sekkumise tagajärg on see, et see muutis benseeni eksportimise Hiina Rahvavabariigist vähem atraktiivseks ning aitas seega kaasa benseeni ostuhinna kunstlikule langetamisele Hiina turul.
- 63 Peale selle tuleb hageja argumendid, mis puudutavad väidetavat nõuet märkimisväärse, tegeliku ja otsese riigi sekkumise kohta, lükata edutuse tõttu tagasi põhjustel, mis on esile toodud eespool punktides 52–54. Pealegi tuleb vastupidi hageja väidetule tõdeda, et ekspordi suhtes kehtiva 17% käibemaksu tagastamata jätmist ei saa pidada selliseks riigi sekkumiseks benseeni ostuhinda Hiina Rahvavabariigis, mis ei ole märkimisväärne.
- 64 Arvestades eeltoodut, tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud algmääruse artikli 11 lõiget 3

Poolte argumendid

- 65 Hageja väidab teise väitega, et vaidlustatud määrusega on rikutud algmääruse artikli 11 lõiget 3, kuna asjaolud ei muutunud oluliselt ja püsivalt, kui võrrelda esialgset uurimist, mille tulemusel turumajanduslikku kohtlemist võimaldati, ja vahepealset läbivaatamist, mille tulemusel selle kohtlemise võimaldamisest keelduti.
- 66 Hageja on vaidlustatud määruse põhjendusele 34 viidates arvamisel, et argument benseeni hinna moonutuste kohta on ebaõige, kuna nõukogu ei võtnud ekslikult arvesse seda, et hageja ostetud benseeni toodeti koksist, mitte naftast. Ta märgib pealegi, et igal juhul asendati benseeni suhtes kohaldatav 40% eksporditariif tariifiga 0% ajavahemikus 2007–2011, seega sealhulgas läbivaatamisega seotud uurimise perioodil.
- 67 Nõukogu, keda toetavad menetlusse astujad äriühingud, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 68 Algmääruse artikli 11 lõikes 3 on sätestatud, et kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või liidu tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

- 69 Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.
- 70 Vahepealse läbivaatamise raames uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi algmääruse artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.
- 71 Käesolevas asjas on dumpingut puudutava vaidlustatud määruse punkti C 7 pealkiri „Muutunud asjaolude püsiv laad“. Täpsemalt on vaidlustatud määruse põhjenduses 34 märgitud, et arvestades turumajanduslikust kohtlemisest keeldumise põhjuseid, võib nentida, et käesoleva läbivaatamise järeldused on püsivat laadi. Vaidlustatud määruses on lisatud, et tõendusmaterjalist selgub, et benseeni hinda Hiina Rahvavabariigis oli moonutatud juba enne läbivaatamisega seotud uurimisperioodi ning selle kinnituseks, et nimetatud riigi valitsus kavatseb nimetatud moonutused kõrvaldada, ei ole ühtegi tõendit.
- 72 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja näib väitvat, et õigusnormide rikkumine, millele on viidatud esimeses väites, kujutab endast seetõttu ka algmääruse artikli 11 lõike 3 rikkumist, sest talle oleks pidanud turumajanduslikku kohtlemist võimaldama, kuna asjaolud ei muutunud oluliselt ja püsivalt. Selle tõlgenduse kohaselt peaks teise väite tulemus olema identne esimese väite omaga.
- 73 Siiski esitatakse teises väites eraldiseisev küsimus, mis puudutab seda, kas vahepealse läbivaatamise raames peavad institutsioonid tuvastama faktiliste asjaolude objektiivse muutuse või kas nad võivad anda erineva hinnangu juba olemasolevate asjaolude põhjal, võttes arvesse poolte esitatud uusi argumente ja tõendeid.
- 74 Vaatamata sellele, et vaidlustatud määruse punkt C 7 viitab asjaolude muutumisele, ilmneb selle põhjenduse 34 ja käesolevas vaidluses esitatud nõukogu menetlusedokumentide lugemisest, et sisuliselt muutus institutsioonide hinnang, mitte objektiivsed asjaolud, millel see hinnang põhines. Nimelt on selles põhjenduses tunnistatud, et benseeni hinda oli moonutatud enne läbivaatamisega seotud uurimisperioodi. Peale selle ei vihja vaidlustatud määruses miski sellele, et benseeni ekspordi suhtes käibemaksu tagastamata jätmise poliitika kehtestati pärast esialgset uurimisperioodi. Sõltumata sellest, kas selles suhtes on asjakohane 40% tariif benseeni ekspordi suhtes, mille nõukogu vaidlustab, märgib hageja, et selle tariifi kohaldamine peatati alates 2007. aastast, ilma et talle selles suhtes vastu vaieldaks.
- 75 Järelikult näib nõukogu olevat hinnangut muutnud ilma, et selle aluseks olevad asjaolud oleksid siiski tingimata muutunud. Vaidlustatud määruses on leitud, et benseeni hinna moonutamise seotud asjaolud on püsivad, mis põhjendab kehtivate meetmete muutmist. Üldkohus peab otsustama, kas seda arvestades rikuti vaidlustatud määrusega algmääruse artikli 11 lõiget 3.
- 76 Selle hinnangu andmiseks tuleb märkida, et algmäärust ja enne seda samal eesmärgil vastu võetud määrusi muudeti oluliselt muu hulgas läbivaatamise menetluse osas. Näiteks nõukogu 20. detsembri 1979. aasta määruse (EMÜ) nr 3017/79 dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1979, L 339, lk 1), artikli 14 lõike 1 kohaselt dumpinguvastased tollimaksud kehtestavad määrused „vaadatakse vajaduse korral läbi“. Selle sätte lõike 3 kohaselt muudetakse, tunnistatakse kehtetuks või tühistatakse meetmed, kui läbivaatamine seda nõuab. Nimetatud sättes ei ole siiski täpsustatud, millisel juhul muutmist nõutakse.
- 77 Hiljem oli nõukogu 23. juuli 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 2176/84 kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1984, L 201, lk 1), artikli 14 lõikes 1 sätestatud, et läbivaatamine toimub kas liikmesriigi taotlusel või komisjoni algatusel.

Läbivaatamine toimus aga ka huvitatud isiku taotlusel, tingimusel et ta esitab “sellise läbivaatamise põhjendamiseks piisava tõendusmaterjali muutunud asjaolude kohta” ning et uurimise lõpetamisest on möödunud vähemalt üks aasta. Selle artikli lõikes 3 oli piirdutud muid täpsustusi tegemata märkusega, et meetmeid muudetakse, kui läbivaatamine seda nõuab.

- 78 Määruse nr 2176/84 artikli 14 kohaldamiseks oli kohtupraktikas märgitud, et läbivaatamise menetlus on kohaldatav andmete (vt selle kohta kohtuotsus, 24.2.1987, *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken vs. komisjon*, 312/84, EU:C:1987:94, punkt 11) või asjaolude muutumisel, kui läbivaatamine toimus huvitatud isiku taotlusel (vt selle kohta kohtuotsus, 11.7.1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, punktid 16 ja 17). Sama sätte pinnalt oli otsustatud, et läbivaatamise menetlust saab põhjendada üksnes asjaolude muutumisega, kui läbivaatamine toimub huvitatud isiku taotlusel (kohtuotsus, 1.4.1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, punkt 15), nagu nähtub asjaomase sätte sõnastusest.
- 79 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), artikli 11 lõikega 3 kehtestati säte, mille sõnastus on identne algmääruse artikli 11 lõike 3 nüüdse sõnastusega.
- 80 Viidates eespool punktis 78 esitatud kohtupraktikale, isegi kui asjaomane kohtuasi puudutas määruse nr 384/96 artikli 11 lõike 3 tõlgendamist, mille sõnastus on identne määruse nr 2176/84 artikli 14 sõnastusega, otsustati, et läbivaatamise menetluse eesmärk on kohandada tollimakse, mis kehtestati nende maksude aluseks olnud asjaolude muutumisel (kohtuotsus, 29.6.2000, *Medici Grimm vs. nõukogu*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 82). See on selgitatav asjaomase kohtuasja faktilise raamistiku eripäradega. Nimelt avaldas selles kohtuasjas komisjon ainult kuus nädalat pärast sellise esialgse määruse avaldamist, millega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks, teate, millega palus eksportivatel tootjatel esitada tõendid, mis erandilikult põhjendavad eeldatava vahepealse läbivaatamise algatamist. Seejärel saatis ta küsimustikud, mis hõlmasid sama perioodi kui esialgne uurimine. Neil asjaoludel püüdis Üldkohus kindlaks teha, kas esines asjaolude muutumine, mille tõttu oleks võinud põhjendada läbivaatamist institutsioonide poolt, ning järeldas, et selle menetluse eesmärk oli üksnes võimaldada äriühingutele, kes ei olnud esialgses menetluses osalenud, kohaldada individuaalset kohtlemist (kohtuotsus, 29.6.2000, *Medici Grimm vs. nõukogu*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 83). Järelikult ei olnud selles asjas tegemist mitte kehtivate meetmete läbivaatamisega, vaid esialgse menetluse uuendamisega (kohtuotsus, 29.6.2000, *Medici Grimm vs. nõukogu*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 85).
- 81 Tuleb märkida, et edasine kohtupraktika määruse nr 384/96 artikli 11 lõike 3 ja algmääruse artikli 11 lõike 3 kohta puudutas seda, kas esines asjaolude oluline muutus või mitte, tuues lisaks välja, et selline muutus peab olema püsiv (vt selle kohta kohtuotsused, 17.11.2009, *MTZ Polyfilms vs. nõukogu*, T-143/06, EU:T:2009:441, punkt 41; 17.12.2010, *EWRIA jt vs. komisjon*, T-369/08, EU:T:2010:549, punktid 81 ja 94, ning 28.4.2015, *CHEMK ja KF vs. nõukogu*, T-169/12, EU:T:2015:231, punkt 48, mis jäeti apellatsiooni korras muutmata kohtumäärusega, 9.6.2016, *CHEMK ja KF vs. nõukogu*, C-345/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:433, punktid 29–32).
- 82 Kohtupraktika kohaselt tuleb institutsioonidel pealegi läbivaatamise menetluses läbi viia mitte üksnes olukorra muutumise tagasivaatav analüüs alates lõpliku esialgse meetme kehtestamisest, et hinnata, kas kahju põhjustava dumpingu korvamiseks on vaja seda meedet jätkuvalt rakendada või seda muuta, vaid ka olukorra võimaliku muutumise tulevikku suunatud analüüs alates läbivaatamismeetme võtmisest, et hinnata lõpliku meetme kaotamise või muutmise tõenäolist mõju (kohtuotsus, 18.9.2014, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 55, ja kohtumäärus, 9.6.2016, *CHEMK ja KF vs. nõukogu*, C-345/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:433, punkt 31).

- 83 Eeltoodut arvestades tuleb märkida, et kui institutsioonid teostavad läbivaatamise eesmärgil tagasivaatavat ja tulevikku suunatud analüüsi, võivad nad asjaoludele antud hinnangut muuta. Eeskätt tuleb esile tuua, et algmääruse artikli 11 lõige 3 sätestab, et institutsioonid võivad „muu hulgas“ kaaluda mitte üksnes seda, kas asjaolud on oluliselt muutunud, vaid ka seda, kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi kahju kõrvaldamisel. Sellest tuleneb, et nimetatud sättes on sõnaselgelt mõõndud, et institutsioonid võivad jõuda järeldusele, et esialgu vastu võetud meetmed ei olnud piisavad kahju põhjustava dumpingu korvamiseks, vastupidi nende esialgsele hinnangule, ning et seega tuleb neid meetmeid muuta. Pealegi näitab sõnaühend „muu hulgas“, et algmääruse artikli 11 lõikes 3 ei ole peale asjaolude olulise muutumise ja meetmetega soovitud tulemuste saavutamise toodud ammendavat loetelu küsimustest, mida võib vahepealse läbivaatamise raames analüüsida. Peale selle on algmääruse artikli 11 lõikes 3 lisatud, et „[s]elles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid“. Järelikult võivad institutsioonid võtta arvesse kõiki hiljem esitatud tõendeid, isegi kui need puudutavad objektiivseid asjaolusid, mis ei ole esialgsest uurimisest peale muutunud.
- 84 Nimelt oleks ebaloogiline, et institutsioonid peavad kohaldama algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viisil, mis on vahepealse läbivaatamise raames esitatud tõendeid arvestades osutunud ekslikuks, üksnes sel põhjusel, et selline kohaldamine toimus esialgse uurimise ajal. See järeldus oleks seda ebaloogilisem, kuna algmääruse artikli 11 lõike 6 kohaselt võimaldab üksnes vahepealne läbivaatamine meetmete muutmist, samas kui kehtivuse kaotavaid meetmeid võib üksnes kehtetuks tunnistada või need kehtima jätta.
- 85 Käesolevas asjas tugines vaidlustatud määruses antud hinnang püsivatele, mitte ajutistele faktilistele asjaoludele, eeskätt benseeni hinna moonutustele ja benseeni ekspordi suhtes kohaldatava 17% käibemaksu tagastamata jätmisele. Nagu komisjon õigesti märgib, võib õiguspäraselt asuda seisukohale, et benseeni hinna moonutamine Hiina Rahvavabariigis oli püsiv, kuna ei esine mingit viidet selle kaotamisele. Lisaks ei saa nõustuda hageja argumentiga, mis puudutab erinevaid tooraineid, mida kasutatakse benseeni tootmiseks Hiina Rahvavabariigis, ehk pigem kasutatakse koksi kui naftat, kuna hageja ei ole tõendanud, et naftast toodetud benseenil ja koksist toodetud benseenil on erinevad omadused, mis põhjendavad hinnaerinevust, nagu on märgitud eespool punktides 58 ja 59. Mis puudutab benseeni suhtes 40% eksporditariifi, siis piisab, kui märkida, et vaidlustatud määruses on piirdutud selle märkimisega, et see asendati asjaomasel perioodil tariifiga 0%. Eespool toodut arvesse võttes tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus ei ole algmääruse artikli 11 lõikega 3 vastuolus.
- 86 Seega tuleb teine väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

Poolte argumentid

- 87 Kolmanda väitega märgib hageja, et vaidlustatud määrusega on rikutud põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artiklist 296, ning algmääruse artikli 6 lõiget 7, artikli 11 lõiget 3, artikli 14 lõiget 2 ja artikli 18 lõiget 4. Ta väidab sisuliselt, et vaidlustatud määrusega ei võetud arvesse tema teatud argumente või vähemalt ei toodud esile põhjuseid, miks need argumentid tagasi lükati.
- 88 Nõukogu, keda toetavad menetlusse astujad äriühingud, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 89 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja ühemõtteliselt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õigusnorme silmas pidades (vt kohtuotsus, 30.9.2003, Eurocoton jt vs. nõukogu, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punkt 88 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 90 Pealegi on leitud, et nõukogul ei ole lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestavas määruses tarvis spetsiaalselt põhjendada, miks ei ole arvestatud huvitatud isikute haldusmenetluses esitatud erinevate argumentidega. Piisab, kui määruses on selge põhjendus antud juhul tema tehtud analüüsis selle kohta, kas kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad suures osas turuväärtusi, esiletõusnud asjaolude kohta, kuna see põhjendus võib selgitada põhjusi, miks nõukogu on jätnud kõrvale asjakohased argumendid, mis haldusmenetluses osalejad selle kohta on esitanud (vt selle kohta kohtuotsus, 15.12.1999, Petrotub ja Republica vs. nõukogu, T-33/98 ja T-34/98, EU:T:1999:330, punkt 151).
- 91 Akti põhjendus peab siiski sisalduma aktis endas ning see ei saa tuleneda hiljem antud kirjalikest või suulistest selgitustest, kui asjaomase otsuse peale on juba esitatud hagi liidu kohtusse, välja arvatud erandjuhtudel (kohtuotsus, 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals vs. nõukogu, T-310/12, ei avaldata, EU:T:2015:295, punkt 174).
- 92 Käesolevas asjas ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 18, et hagejale keelduti turumajandusliku kohtlemise võimaldamisest, kuna hind, mida ta benseeni ostmisel tasus, oli moonutatud ega kajastanud suures osas turuväärtust. Seda hinnangut andes oli vaidlustatud määruses viidatud kolmele asjaolule, nagu ilmneb eespool punktist 51, ning nendeks on benseeni hinna suur erinevus Hiina Rahvavabariigis ja teistes turumajanduslikes riikides, eksporditariif benseeni ekspordi suhtes, isegi kui selle kohaldamine oli peatatud, ning benseeni ekspordi suhtes kohaldatava käibemaksu tagastamise puudumine. Vaidlustatud määruse põhjenduses 20 on lisatud, et kuigi hageja vaidlustas komisjoni järeldused, ei osanud ta põhjendada benseeni madalat hinda Hiina Rahvavabariigis.
- 93 Sellest tuleneb, et vaidlustatud määruses on järgitud põhjendamiskohustust, nagu seda on tõlgendatud eespool punktides 89–91 viidatud kohtupraktikas. Nimelt on vaidlustatud määruses esitatud peamised kaalutlused, millele need järeldused tuginevad, isegi kui selles ei ole spetsiaalseid põhjendusi kõikide hageja poolt haldusmenetluses esitatud argumentide, eeskätt eespool viidatud kolme asjaolu kohta.
- 94 Esiteks järeldas nõukogu vaidlustatud määruses, et hageja ei osanud nõuetekohaselt põhjendada hinnaerinevust, mis Hiina Rahvavabariigi ja teiste turumajanduslike riikide, eeskätt Euroopa ja Ameerika Ühendriikide vahel esines, hoolimata esitatud selgitusest, et benseeni toodeti koksist, mitte naftast.
- 95 Mis puudutab vaidlustatud määruse konteksti ja ülesehitust, siis see tähendab, et nõukogu arvates hageja ei tõendanud, et naftast toodetud benseen ning koksist toodetud benseen ei olnud sarnased tooted, ning et oli teisi põhjuseid, mis selgitasid nende kahe toote hinna erinevust Hiina Rahvavabariigis ja teistes turumajanduslikes riikides. Järelikult nagu nõukogu õigesti väidab, tulenes hinnaarbitraažiga seotud etteheide vaidlustatud määruses esitatud põhjenduskäigust kaudselt.

- 96 Teiseks piirdus vaidlustatud määrus selle tuvastamisega, et benseeni ekspordi suhtes kehtis tariif, mille kohaldamine oli läbivaatamise perioodil peatatud, nagu väidab hageja, kusjuures sellest asjaolust ei ole konkreetseid järeldusi tehtud. Järelikult ei saa vaidlustatud määrust kritiseerida seetõttu, et põhjendus puudub või on selles küsimuses väidetavalt vastuoluline.
- 97 Kolmandaks, mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt benseeni suhtes kohaldatud käibemaksu tagastamise puudumine ei kujuta endast riigi märkimisväärset sekkumist, siis see on edutu, nagu ilmneb eespool punktides 52–54 ja 63, mistõttu ei saa nõukogule ette heita, et ta ei toonud vaidlustatud määruses välja selle argumendi tagasilükkamise põhjuseid.
- 98 Järelikult tuleb hageja osaväide, et rikutud on põhjendamiskohustust, tagasi lükata. Nimelt võimaldab vaidlustatud määruses esitatud põhjendus Üldkohtul täielikult hinnata selle määruse põhjendatust, nagu selgub esimese väite analüüsist.
- 99 Kuna kolmandas väites tõstatab hageja samuti algmääruse artikli 6 lõike 7, artikli 11 lõike 3, artikli 14 lõike 2 ja artikli 18 lõike 4 rikkumise, ilma selle väite tõendamiseks siiski piisavalt selgeid ja täpseid argumente esitamata, siis tuleb selle vastuvõetavust analüüsida kodukorra artikli 76 punkti d pinnalt, nagu seda on tõlgendatud kohtupraktikas (kohtuotsus, 28.1.2009, *Centro Studi Manieri vs. nõukogu*, T-125/06, EU:T:2009:19, punkt 71).
- 100 Kui eeldada, et neid osaväiteid tuleb lugeda vastuvõetavaks, siis seoses algmääruse artikli 6 lõike 7 väidetava rikkumisega tuleb igal juhul märkida, et see säte paneb institutsioonidele kohustuse võtta arvesse selliste eksportivate tootjate tähelepanekuid nagu hagejad niivõrd, kuivõrd need on piisavalt põhjendatud. Siiski ei tähenda see säte seda, et institutsioonid peavad jõudma järeldusele, et tähelepanekud on põhjendatud. Käesolevas asjas on vaidlustatud määruse põhjenduses 20 mööndud, et hageja vaidlustas komisjoni järeldused. Pealegi tuleneb eeskätt turumajandusliku kohtlemise taotlusega seotud teatest, et komisjon võttis konkreetselt arvesse hageja argumenti, et benseeni, mida ta kasutas, oli toodetud koksist, mitte naftast. Vaatamata sellele on vaidlustatud määruses järeldatud, et hageja ei osanud põhjendada benseeni madalat hinda Hiina Rahvavabariigi turul. Seega tuleb osaväide algmääruse artikli 6 lõike 7 rikkumise kohta tagasi lükata.
- 101 Sama kehtib algmääruse artikli 11 lõike 3 väidetava rikkumise kohta. Selles osas, milles hageja osaväidet võiks tõlgendada nii, et see käib selle kohta, et vaidlustatud määruses ei võetud arvesse kõiki asjakohaseid ja vahepealse läbivaatamise raames dokumenteeritud tõendeid, siis selle osaväite tagasilükkamiseks piisab, kui viidata analoogia korras eespool punktis 100 toodud kaalutlustele. Nimelt ei tähenda kõikide asjakohaste tõendite arvestamine tingimata seda, et poole väidetega nõustutakse tema esitatud tõendite põhjal.
- 102 Mis puudutab algmääruse artikli 14 lõike 2 väidetavat rikkumist, siis piisab tõdemusest, et vaidlustatud määruses, eelkõige põhjendustes 15–35 sisaldub dumpingu kindlakstegemisega seotud oluliste faktide ja kaalutluste kokkuvõte. Seega tuleb see osaväide tagasi lükata.
- 103 Lõpuks tuleb seoses algmääruse artikli 18 lõike 4 väidetava rikkumisega meenutada, et vaidlustatud määruse põhjenduse 20 ning turumajandusliku kohtlemise taotlusega seotud teate ja lõpliku avalikustamise teate kohaselt oli põhjus, miks hageja esitatud tõendid ja argumendid tagasi lükati, see, et vaatamata tõenditele ja argumentidele ei osanud hageja põhjendada benseeni madalat hinda Hiina Rahvavabariigi turul. Järelikult tuleb osaväide algmääruse artikli 18 lõike 4 rikkumise kohta samuti lükata tagasi.
- 104 Arvestades eeltoodut, tuleb kolmas väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Neljas väide, et on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku

Poolte argumentid

- 105 Neljanda väitega kinnitab hageja, et on rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teist lõiku. Ta väidab, et kuigi otsus selle kohta, kas ta vastab turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kriteeriumidele, tuleb teha tavaliselt kolme kuu jooksul pärast uurimise algatamist, siis käesolevas asjas läks selleks kuus kuud.
- 106 Ta väidab, et kui vastus sellele küsimusele oleks antud kolme kuu jooksul, oleksid vaidlustatud määrus ja dumpinguvastased tollimaksud võinud olla erinevad. Ta täpsustab sellega seoses, et komisjon tugines oma otsuses keelduda turumajanduslikku kohtlemist võimaldamast kontrollkäigul saadud teabele, mis toimus pärast kolmekuulise tähtaja möödumist, eeskätt osas, mis puudutab benseeni ostuhinda. Ta on arvamisel, et järelikult kui otsus oleks tehtud enne ettenähtud tähtaega, oleks tagajärg olnud talle turumajandusliku kohtlemise võimaldamine, kuna institutsioonidel ei olnud sel hetkel benseeni ostuhinna kohta teavet, mis oli talle turumajandusliku kohtlemise võimaldamise keeldumise põhjendamiseks põhjaneva tähtsusega.
- 107 Ta märgib pealegi – nagu selgub haldustoimikust –, et küsimused seoses benseeni ekspordi suhtes väidetavalt kohaldatava tariifiga ning käibemaksu tagastamata jätmisega esitati pärast kolmekuulise tähtaja möödumist.
- 108 Hageja väidab repliigis, et kui dumpingumarginaal oleks arvutatud tema esitatud informatsiooni põhjal, oleks see olnud märkimisväärselt madalam kui vaidlustatud määruses kindlaksmääratud marginaal.
- 109 Lisaks on kohtupraktika kohaselt kolmekuulise tähtaja eesmärk tagada, et otsust selle kohta, kas eksportiv tootja vastab turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kriteeriumidele, ei tehtaks selle mõju põhjal dumpinguvastaste tollimaksude arvutamisele, mida käesolevas asjas ei järgitud.
- 110 Nõukogu, keda toetavad menetlusse astujad äriühingud, vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 111 Käesoleva kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal jõus olnud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teises lõigus on sätestatud, et otsus selle kohta, kas tootja vastab käesoleva sätte esimeses lõigus nimetatud kriteeriumidele, tehakse kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal.
- 112 Komisjon avaldas 29. juulil 2011 algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel teate osalise vahepealse läbivaatamise algatamise kohta. Järelikult möödus kolmekuuline tähtaeg 29. oktoobril 2011. Komisjon saatis hagejale oma teate turumajandusliku kohtlemise taotluse kohta aga 1. veebruaril 2012.
- 113 Sissejuhatuseks tuleb täpsustada, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teine lõik ei sisalda ühtegi viidet tagajärgedele, mis kaasnevad sellega, kui komisjon kolmekuulise tähtaja ületab. Nimelt on kohtupraktika kohaselt nii, et kui komisjon kolmekuulise tähtaja ületab, ei kaasne sellega pärast seda vastu võetud määruse automaatne tühistamine (vt selle kohta kohtuotsused, 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punktid 115 ja 116, ning 10.10.2012, Ningbo Yonghong Fasteners vs. nõukogu, T-150/09, ei avaldata, EU:T:2012:529, punkt 53).

- 114 Kuna algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt b näeb ette erandi algmääruse sama artikli lõike 7 punktis a viidatud normaalväärtuse määramise viisist, siis seda erandit tuleb pealegi tõlgendada kitsalt. Seega ei saa seda automaatselt kohaldada juhtudele, mil komisjon kolmekuulise tähtaja ületab, kuna ükski säte seda ette ei näe (kohtuotsus, 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 121).
- 115 Kohtupraktikast ilmneb, et selline rikkumine nagu kolmekuulise tähtaja ületamine saab mõjutada vaidlustatud määruse õiguspärasust vaid juhul, kui hageja tõendab, et kui see oleks esitatud tähtaja jooksul, oleks turumajandusliku kohtlemise taotluse vastus võinud olla teistsugune ehk soodsam selle poole huvidele (kohtuotsus, 25.10.2011, Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing vs. nõukogu, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 303; vt samuti selle kohta kohtuotsused, 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 138, ja 18.9.2012, Since Hardware (Guangzhou) vs. nõukogu, T-156/11, EU:T:2012:431, punkt 160).
- 116 Hageja väidab käesolevas asjas, et kui otsus oleks tehtud ettenähtud tähtaja jooksul, oleks see olnud soodne, kuna institutsioonidel ei olnud sel hetkel benseeni ostuhinna kohta informatsiooni, mis oli otsustav temale turumajandusliku kohtlemise võimaldamisest keeldumisel. Nende argumentidega ei saa nõustuda.
- 117 Esiteks tuleb meelde tuletada, nagu on märgitud eespool punktis 45, et tõendamiskoormis, et ta täidab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c tingimusi, lasub hagejal.
- 118 Teiseks tuleb märkida, et osalise vahepealse läbivaatamise algatamise teate kohaselt esitasid taotluse esitanud äriühingud tõendeid, mis esmapilgul näitasid, et hageja saab hüvesid riiklikest meetmetest, mille tagajärjel tekivad moonutused nende toodangu tegelikul kulubaasis. Seega oli institutsioonidel teatud kahtlusi selles osas, kas hageja suhtes saab ikka kohaldada turumajanduslikku kohtlemist, arvestades väidet, et ta ostab benseeni moonutatud hinnaga.
- 119 Kolmandaks, vaatamata sellele ei esitanud hageja oma turumajandusliku kohtlemise taotluses andmeid benseeni ostuhinna kohta. Seega palus komisjon oma 3. oktoobri 2011. aasta informatsiooninõudes sõnaselgelt hagejal esitada tõendid, et benseeni ostuhind kajastab turuväärtusi. Vastuseks sellele nõudele täpsustas hageja 17. oktoobril 2011, see tähendab enne kolmekuulise tähtaja möödumist, et ta toodab benseeni koksist, mitte naftast, ning esitas oma ostuhindade andmed joonise kujul. Komisjon kontrollis neid andmeid 14. ja 15. novembri 2011. aasta kontrollkäigul, see tähendab enne asjaomase tähtaja möödumist.
- 120 Eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et enne kolmekuulise tähtaja möödumist ei esitanud hageja piisavaid tõendeid selle kohta, et ta täidab eeskätt tingimust, mis on kehtestatud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese taande teise lauseosaga. Tegelikult oli institutsioonidel sel hetkel veenvaid tõendeid selle kohta, et hageja ei vasta sellele tingimusele.
- 121 Ükski hageja esitatud argumentidest ei lükka seda järeldust ümber.
- 122 Esiteks puudutavad kaalutlused, mis on seotud benseeni suhtes kohaldatava väidetava eksporditariifiga ja ekspordilt käibemaksu tagastamise puudumisega, samuti küsimust, kas hageja benseeni ostuhind kajastab suures osas turuväärtust, mis seati kahtluse alla enne kolmekuulise tähtaja möödumist.
- 123 Teiseks, nagu nõukogu õigesti esile toob, on repliigis esitatud hageja arvutused dumpingumarginaali kohta lihtsalt tema enda arvutused. See ei tõenda, et kui turumajanduslikku kohtlemist puudutav otsus oleks võetud ettenähtud tähtaja jooksul, oleks nõukogu pidanud nõustuma nende samade arvutustega või tegema samasugused arvutused. Pealegi näivad arvutused tuginevat eeldusele, et hagejat oleks pidanud kohtlema turumajanduslikult, kuna nende arvutustega näidatakse olevat võrreldud Hiina siseturu müügihinda ja müügihinda ekspordil. Eeltoodut arvestades on aga see eeldus vale.

- 124 Kolmandaks ja vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei saa tema viidatud kohtupraktika alusel järeldada, et vaidlustatud määrus tuleb tühistada seetõttu, et kui turumajanduslikku kohtlemist puudutav otsus võeti vastu pärast kolmekuulise tähtaja möödumist, on komisjonil kogu vajalik informatsioon dumpingumarginaali arvutamiseks, kui kohaldatakse turumajanduslikku kohtlemist (kohtuotsused, 14.11.2006, Nanjing Metalink *vs.* nõukogu, T-138/02, EU:T:2006:343, punkt 44; 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 127, ja 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery *vs.* nõukogu, T-170/09, ei avaldata, EU:T:2012:531, punkt 50).
- 125 Tegelikult on selle kohtupraktikaga sedastatud, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c on vastuolus, kui institutsioonid pärast turumajandusliku kohtlemise otsuse tegemist hindavad seejärel esialgse otsuse ümber vastavalt sellele, milline on selle mõju dumpingumarginaali arvutamisele. Siiski võivad institutsioonid esialgse otsuse ümber hinnata, kui esitatakse uusi asjaolusid, või kui uued asjaolud isegi puuduvad, siis teatud juhtudel õiguspärasuse ja hea halduse põhimõtete pinnalt (vt selle kohta kohtuotsused, 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision *vs.* nõukogu, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 127, ja 8.11.2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products *vs.* nõukogu, T-274/07, ei avaldata, EU:T:2011:639, punktid 37–39). Igal juhul piisab, kui tõdeda, et käesolevas asjas ei hinnanud institutsioonid turumajandusliku kohtlemise otsust ümber, kuna turumajanduslikku kohtlemist vahepealse osalise läbivaatamise jooksul kunagi ei kohaldata.
- 126 Arvestades eeltoodut, tuleb neljas väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Viies väide, et rikutud on algmääruse artikli 20 lõiget 2 ja kaitseõigusi

Poolte argumendid

- 127 Viiendas väites viitab hageja algmääruse artikli 20 lõike 2 ja kaitseõiguste rikkumisele.
- 128 Ta märgib eeskätt, et 11. aprilli 2012. aasta lõplikus avalikustamise dokumendis tõi komisjon esile, et normaalväärtus määrati kindlaks võrdlusriigi ehk koostööd tegevalt Argentina tootjalt saadud informatsiooni põhjal. Isegi kui see tootja turustab asjaomast toodet oma siseturul, otsustati lähtuvalt Argentina ja Hiina Rahvavabariigi tootmismeetodite erinevusest arvutada normaalväärtus, mitte kasutada siseturu müügihindu. Seetõttu arvutati L(+)-viinhappe (mida valmistab Argentina tootja) normaalväärtus Argentina tootmiskulust ning arvesse võeti tootmismeetodite erinevust. Kuna Argentina tootja ei valmistanud DL-viinhapet, arvutati ka selle puhul normaalväärtus mõlema tooteliigi hindade vahel leitud erinevust arvesse võttes. Avalikustamise dokumendis on märgitud, et konfidentsiaalsuse põhjustel ei saa esitada üksikasjalikumalt informatsiooni normaalväärtuse kohta, kuna menetluses tegi täielikult koostööd üksainus Argentina tootja.
- 129 Hageja lisab, et oma 25. aprilli 2012. aasta tähelepanekutes lõpliku avalikustamise dokumendi kohta ta märkis, et komisjon ei andud talle sisulist informatsiooni DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamise kohta, eeskätt L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hindade allika kohta, ning hindade võrdlust mõjutavate tegurite kohta.
- 130 Hageja väidab, et vaidlustatud määruse põhjendusega 38 tema sellise taotluse rahuldamata jätmine, mis puudutab DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamist, põhjendusel, et sellist informatsiooni ei ole võimalik anda, sest vastasel juhul oleks tulnud avaldada andmed asjaomase Argentina tootja tootmismeetodite ja -kulude kohta, kujutab endast kaitseõiguste ja algmääruse artikli 20 lõike 2 rikkumist.
- 131 Hageja märgib sellega seoses, et kuna võrdlusriigi tootja ei tooda DL-viinhapet, siis näib, et DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamiseks võrdlesid institutsioonid esialgu DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe teatud hindu, ning seejärel kohaldasid seda erinevust võrdlusriigi L(+)-viinhappe jaoks

arvutatud normaalväärtusele. Hagejal ei olnud aga võimalik väljendada oma seisukohta vaidlustatud määrusega läbi viidud L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hindade võrdluse õigsuse kohta. Lisaks on hageja arvamusel, et DL-viinhapet puudutavaid andmeid ei saanud pidada võrdlusriigi tootja konfidentsiaalseks informatsiooniks, kuna ta ei tooda seda toodet. Igal juhul oleks olnud võimalik edastada konfidentsiaalne teave kokkuvõtlikult või märkides täpsete arvude asemel suurusjärgu.

- 132 Nõukogu väidab vastu, et see etteheide on ebamäärane ja alusetu. Ta andis metoodikast teada ning selgitas, milliseid tegureid kohandati. Eeskätt oli vaidlustatud määruses märgitud, et institutsioonid kasutasid võrdlusriigi tootja L(+)-viinhappe tootmiskulu, asendasid tooraine hinna benseeni keskmise turuhinnaga Argentinas ning kohandasid võrdlusriigi tootja müügi-, üld- ja halduskulusid. DL-viinhappe jaoks võeti normaalväärtuse arvutamiseks vaidlustatud määruses arvesse L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hinnaerinevust. Nõukogu väidab, et ta ei saanud L(+)-viinhappe normaalväärtuse arvutustes kasutatud andmeid esitada, sest vastasel juhul oleks avaldatud konfidentsiaalsed andmed võrdlusriigi tootja kohta.
- 133 Vasturepliigis lisab nõukogu, et on selge, et L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hinnaerinevuse väljaarvutamiseks tuginesid institutsioonid Hiina Rahvavabariigi ekspordihindadele.
- 134 Kohtuistungil Üldkohtu esitatud küsimustele vastates täpsustasid nõukogu ja komisjon, et nad tuginesid hageja ja koostööd teinud teise Hiina eksportiva tootja hindadele, et arvutada välja L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hinnaerinevus. Kuna hageja hind oli üks kahest koostisosast, et see hinnaerinevus välja arvutada, siis juhul kui institutsioonid oleksid need andmed edastanud, oleks hageja võinud sellest tuletada oma konkurendi hinnad, mille puhul on tegemist tundliku äriteabega.
- 135 Menetlusse astujad äriühingud leiavad, et institutsioonid võivad õiguspäraselt keelduda sellise tundliku äriteabe edastamisest, mis puudutab konkurendi tootmiskulusid.
- 136 Oma seisukohtades menetlusse astuja seisukohtade kohta täpsustab hageja, et ta ei küsinud informatsiooni võrdlusriigi tootja kohta.

Üldkohtu hinnang

- 137 Viienda väitega toob hageja esile kaitseõiguste ja algmääruse artikli 20 lõike 2 rikkumise, kuna institutsioonid ei andud talle sisulist informatsiooni DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamise kohta, eeskätt L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hindade allika kohta, ning hindade võrdlust mõjutavate tegurite kohta.
- 138 Algmääruse artikli 20 lõikes 2 on sätestatud, et isikud võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata.
- 139 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et isiku kaitseõiguste austamine tema vastu algatatud menetluses, mis võib viia selle isiku kahjuks tehtud otsuseni, kujutab endast liidu õiguse üldpõhimõtet, mis peab olema tagatud isegi menetluseeskirjade puudumisel (vt kohtuotsus, 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vs. nõukogu, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika). Sel põhimõttel on dumpinguvastastes uurimismenetlustes määrav tähtsus (vt kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon vs. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 140 Eelkõige tuleb huvitatud ettevõtjatele anda haldusmenetluses võimalus väljendada tõhusalt oma seisukohta väidetavate asjaolude tõlevastavuse ja asjakohasuse kohta ning tõendite kohta, millele komisjon viitab, et põhjendada oma väidet dumpingu ja sellest tuleneva kahju olemasolu kohta (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 76).
- 141 Lisaks peavad liidu institutsioonid vastavalt kohtupraktikale oma teavitamiskohustuse täitmiseks tegutsema asjakohase hoolikusega, püüdes asjaomastele ettevõtjatele anda kasulikke juhendeid nende huvide kaitseks – kuivõrd on tagatud ärisaladuse kaitse – ning valides vajaduse korral omal algatusel selle edastamise sobiva viisi (vt selle kohta kohtuotsused, 20.3.1985, *Timex vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 30; 27.6.1991, *Al-Jubail Fertilizer vs.* nõukogu, C-49/88, EU:C:1991:276, punkt 17, ja 3.10.2000, *Industrie des poudres sphériques vs.* nõukogu, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 99).
- 142 Liidu institutsioonide teavitamiskohustus dumpinguvastases valdkonnas tuleb ühildada konfidentsiaalse teabe austamise kohustusega (vt selle kohta kohtuotsused, 25.9.1997, *Shanghai Bicycle vs.* nõukogu, T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 121, ja 18.12.1997, *Ajinomoto ja NutraSweet vs.* nõukogu, T-159/94 ja T-160/94, EU:T:1997:209, punkt 83). Konfidentsiaalse teabe austamise kohustus ei saa siiski kaitseõigustelt võtta nende põhisisu (vt selle kohta kohtuotsus, 20.3.1985, *Timex vs.* nõukogu ja komisjon, 264/82, EU:C:1985:119, punkt 29).
- 143 Samuti nähtub kohtupraktikast, et institutsioonide esitatud teabe piisavust tuleb hinnata palutud informatsiooni üksikasjalikkust silmas pidades (kohtuotsus, 18.12.1997, *Ajinomoto ja NutraSweet vs.* nõukogu, T-159/94 ja T-160/94, EU:T:1997:209, punkt 93).
- 144 Tuleb meenutada, et hageja ei pea tõendama, et institutsioonide otsus võinuks olla teistsugune, vaid üksnes seda, et selline võimalus ei ole täiesti välistatud, kuna ta oleks saanud end paremini kaitsta, kui menetluses ei oleks esinenud puudusi (kohtuotsus, 16.2.2012, nõukogu ja komisjon *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, EU:C:2012:78, punktid 78 ja 79).
- 145 See-eest peab hageja konkreetselt tõendama, kuidas ta oleks saanud oma kaitse paremini ette valmistada, kui sellist puudust ei oleks esinenud, mitte piirduma tõdemisega, et tal oli võimatu esitada oma seisukohti hüpoteetiliste olukordade suhtes (vt selle kohta kohtuotsus, 9.6.2016, *Growth Energy ja Renewable Fuels Association vs.* nõukogu, T-276/13, EU:T:2016:340, punkt 264).
- 146 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et lõpliku avalikustamise dokumendi kohaselt arvutati normaalväärtus mõlema tooteliigi hindade vahel leitud erinevust arvesse võttes, kuna Argentina tootja ei valmistanud DL-viinhapet. Hageja palus oma tähelepanekutes lõpliku avalikustamise dokumendi kohta konkreetselt anda talle teavet DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamise meetodi, eeskätt L(+)-viinhappe ja DL-viinhappe hindade allika kohta, ning hindade võrdlust mõjutavate tegurite kohta. Sellest palvest hoolimata on vaidlustatud määruse põhjenduses 29, nagu ka lõplikus avalikustamise dokumendis märgitud, et kuna Argentina tootja ei valmistanud DL-viinhapet, arvutati normaalväärtus mõlema tooteliigi hindade vahel leitud erinevust arvesse võttes. Lisaks on vaidlustatud määruse põhjenduses 38 kirjas, et hageja hiljem küsitud selgituste andmisest keelduti, sest vastasel juhul oleks sellise teabe avaldamisel tulnud avaldada andmed Argentina tootja tootmismeetodite ja -kulude kohta.
- 147 Repliigi punktist 61 ilmneb, et hageja sai aru nii, et DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamiseks võrdlesid institutsioonid esialgu DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe teatud hindu, ning seejärel kohaldasid seda erinevust võrdlusriigi L(+)-viinhappe jaoks arvutatud normaalväärtusele.
- 148 Institutsioonid siiski ei teavitanud hagejat DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hindade sellisest allikast, mida kasutati hinnaerinevuse arvutamiseks, mis võeti DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamise aluseks. Alles vasturepliigi etapis märkis nõukogu, et institutsioonid tuginesid Hiina Rahvavabariigi ekspordihindadele, et arvutada välja DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevus. Üldkohtu

küsimustele vastates täpsustasid institutsioonid esimest korda kohtuistungil, et võrdluseks kasutatud hinnad pärinesid hagejalt endalt ja teiselt asjaomaselt eksportivalt tootjalt Hiina Rahvavabariigis ehk ainsalt kahelt asjaomaselt eksportivalt tootjalt, kes tegid uurimise raames koostööd. Tuleb tõdeda, et hagejale seda teavet haldusmenetluses õigel ajal ei esitatud.

- 149 Pealegi ei andnud institutsioonid hagejale kunagi teada DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevusest.
- 150 Pooled nõustuvad, et DL-viinhapet toodetakse üksnes Hiina Rahvavabariigis. Vastupidi sellele, mida nõukogu vasturepliigis väitis, ei saa aga lõplikust avalikustamise dokumendist või vaidlustatud määrusest tingimata järeldada, et DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevuse arvutamiseks kasutatud hinnad pärinesid selles riigis asuvatelt tootjatelt. Põhimõtteliselt ei takista miski, et komisjon arvutab selle erinevuse välja DL-viinhappe hinna alusel Hiina Rahvavabariigis ja L(+)-viinhappe hinna alusel maailmas.
- 151 Vasturepliigi punktist 28 ilmneb, et nõukogu selgitus, et ta ei saanud anda hagejale konfidentsiaalselt informatsiooni Argentina tootja kohta, puudutas L(+)-viinhappe normaalväärtuse arvutamist, mitte DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hindade võrdlust.
- 152 Kohtuistungil väitsid institutsioonid, et keeldumine anda informatsiooni DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevuse kohta tugines asjaolule, et selle informatsiooni põhjal oleks hageja olnud võimeline saama teada oma konkurendi hinnad ehk teise eksportiva tootja hinnad, mille puhul on tegemist tundliku äriteabega.
- 153 Ent väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õigusakti õiguspärasuse hindamisel lähtuda selle akti vastuvõtmise ajal esinenud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest, mistõttu Üldkohus ei saa uurimismenetluses esitatud põhjendusi asendada esimest korda Üldkohtus esitatud teiste põhjendustega (vt selle kohta kohtuotsus, 30.6.2016, Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 150). Seega asjaomase informatsiooni avalikustamisest keeldumist ei saa põhjendada Üldkohtus toimunud suulises menetluses esitatud põhjendusega ehk hageja konkurendi ärihuvide kaitsega, nagu hageja kohtuistungil õigesti väitis.
- 154 Järelikult tuleb jõuda järeldusele, et vaidlustatud määruses ei ole viidatud ühelegi õigustatud põhjendusele, mille alusel keelduti DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevusega seotud informatsiooni edastamisest.
- 155 Tuleb märkida, et DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevus on DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamisel üks peamine osis, kusjuures teine osis on Argentina tootja edastatud informatsiooni põhjal arvutatud L(+)-viinhappe väärtus. Hageja väitis, et kui ta oleks saanud hinnaerinevust puudutava informatsiooni, oleks ta saanud seda võrrelda enda andmetega, et teha kindlaks, et hinnaerinevus oli vähemalt tema andmetega järjepidev, mis oleks tal võimaldanud välistada sisuliste vigade esinemist.
- 156 Sellega seoses on tarvis meenutada, et kohtupraktika kohaselt on nii, et kui huvitatud isiku käsutuses on komisjoni üksikasjalikud arvutused ja nende arvutuste tegemiseks kasutatud andmed, siis on tal üldiselt võimalik esitada enda kaitse seisukohalt täpsemaid märkusi. Nimelt saab huvitatud isik siis täpselt kontrollida seda, kuidas komisjon neid andmeid kasutas, ja võrrelda neid enda arvutustega, mille põhjal saab ta tuvastada võimalikud komisjoni vead, mis muidu jääksid märkamata. Peale selle osutab institutsioonide praktika sellele, et ka nende arvates võimaldab see, et huvitatud isikute käsutuses on seoses dumpingumarginaali kindlaks määramisega üksikasjalikud arvutused, viimastel tõhusalt teostada oma kaitseõigusi (kohtuotsus, 30.6.2016, Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 208).

- 157 Lisaks tuleb märkida, et eespool punktis 144 viidatud kohtupraktika kohaselt ei ole hageja kohustatud tõendama, et institutsioonide otsuse sisu oleks võinud olla teistsugune, vaid üksnes seda, et selline võimalus ei ole täielikult välistatud, kuna hageja oleks saanud end paremini kaitsta, kui menetluses ei oleks esinenud puudusi, mis mõjutasid konkreetselt kaitseõigusi.
- 158 Need nõuded on käesolevas asjas täidetud, kuna institutsioonid keeldusid andmast informatsiooni DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevuse kohta, esitamata õigel ajal õigustatud põhjendust. On selge, et hinnaerinevus oli DL-viinhappe normaalväärtuse arvutamisel keskse tähtsusega. Lisaks väidab hageja, et selle informatsiooni omamine oleks tal eeskätt võimaldanud vältida ilmselgete vigade esinemist. Järelikult oleks saanud hageja paremini tagada oma kaitset, kui menetluses ei oleks esinenud seda puudust.
- 159 Lõpuks tuleb märkida, et dumpinguvastase uurimise menetluses ei saa institutsioonidele panna absoluutset kohustust keelduda ärisaladuse avalikustamisest, ilma et nad hindaksid juhtumi konkreetseid asjaolusid (vt selle kohta kohtuotsus, 30.6.2016, Jinan Meide Casting vs. nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punktid 165 ja 199). Seega ei saa Üldkohus tagada tulemust, millele institutsioonid jõuavad hinnaerinevust puudutava informatsiooninõude uuesti läbivaatamise raames, kui võtta arvesse põhjendusi, mida institutsioonid võivad õigustatult arvesse võtta.
- 160 Järelikult oleksid institutsioonid algmääruse artikli 20 lõiget 2 ja kaitseõigusi kohaldades pidanud põhimõtteliselt võimaldama hagejal tutvuda taotletud informatsiooniga DL-viinhappe ja L(+)-viinhappe hinnaerinevuse kohta, kuna nad ei esitanud selle keeldumise õigel ajal põhjendamiseks õigustatud põhjust.
- 161 Eespool toodut arvestades tuleb viienda väitega nõustuda.

Kohtukulud

- 162 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 135 lõikes 1 on siiski ette nähtud, et kui õiglus seda nõuab, võib Üldkohus otsustada, et kaotanud pool kannab lisaks enda kohtukuludele vaid osa vastaspoole kohtukuludest või ei mõista temalt üldse kohtukulusid välja.
- 163 Kuna antud asjas rahuldati hagi üksnes osaliselt, tuleb asjaolusid õiglaselt hinnates otsustada, et hageja kannab poole oma kohtukuludest. Nõukogu kannab ise oma kohtukulud ja poole hageja kohtukuludest.
- 164 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon ise oma kohtukulud.
- 165 Kodukorra artikli 138 lõike 3 kohaselt võib Üldkohus otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole sama artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Käesoleva kohtuasja asjaoludel tuleb otsustada, et menetlusse astujad äriühingud kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd-le kohaldatavas osas.

2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu tema enda kanda ning mõista temalt välja pool Changmao Biochemical Engineeringu kohtukuludest.
3. Jätta pool Changmao Biochemical Engineeringu kohtukuludest tema enda kanda.
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.
5. Jätta Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl-i ja Comercial Química Sarasa, SL-i kohtukulud nende endi kanda.

Collins

Kancheva

Barents

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juunil 2017 Luxembourgis.

Allkirjad